

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Buzilan Denis și inculpații Buzilan Denis și Deliu Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 în cauza penală privindu-i pe

Buzilan Denis Oleg, născut la 28 ianuarie 1981, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Plaiului 123,

Deliu Andrei Vladimir, născut la 24 aprilie 1982, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Botanica Veche 43, ap.14,

Dogotari Sergiu Ion, născut la 03 octombrie 1982, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Botanica Veche 7,

și

Dogotari Alexandr Ivan, născut la 03 octombrie 1982, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str. Botanica Veche 7.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 27.04.2012 - 26.09.2014,

2. Instanța de apel: 16.12.2014 - 11.06.2015,

3. Instanța de recurs: 10.12.2015 - 27.01.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 septembrie 2014, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Buzilan Denis* în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 februarie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis;

- *Deliu Andrei* în baza art.186 alin.(2) lit.b), c), d) Cod penal la 2 ani și 4 luni închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Soroca din 17 februarie 2012, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani și 4 luni închisoare, cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis;

- *Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr* în baza art.186 alin.b), c), d) Cod penal la câte

200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fiecare.

Conform art.88 alin.(3) Cod penal, i-a fost inclus lui Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr timpul reținerii și aflării sub arest la domiciliu în termenul muncii neremunerate în folosul comunității, stabilindu-le pentru ispășire câte 134 ore muncă neremunerată în folosul comunității, fiecare.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Buzilan Denis, executând neoficial lucrări de instalare a cablului la camerele de supraveghere în gospodăria cet.Buga Dina din s.Cojușna, r-nul Strășeni, a văzut în casa acesteia un televizor în cutie, fapt despre care, la 08 decembrie 2011, i-a povestit lui Deliu Andrei și, ca urmare, s-au înțeles să sustragă televizorul. Deoarece pentru aceasta aveau nevoie de transport și știind că Dogotari Alexandr are automobil, aceștia au plecat la el acasă unde s-au întâlnit cu Dogotari Alexandr, care era cu fratele său Dogotari Sergiu, cărora le-au povestit despre posibilitatea furtului, cu ce frații Dogotari au fost de acord.

Ulterior, la 09 decembrie 2011, pe timp de noapte, Buzilan Denis, Deliu Andrei, Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind rolurile între ei, s-au deplasat în s.Cojușna, r-nul Strășeni cu automobilul „Wolkswagen Golf”, cu n/î CT AI 726, la volanul căruia se afla Dogotari Alexandr. Ajungând la casa cet.Buga Dina, acționând conform rolurilor repartizate, Dogotari Alexandr a rămas în automobil pentru a supraveghea locul, iar Buzilan Denis, Deliu Andrei și Dogotari Sergiu au pătruns în gospodărie, unde din beci au sustras pe ascuns o pompă pentru irigare la prețul de 5907 lei și un perforator de model „Bosh” la prețul de 5512 lei, pe care le-au dus la Dogotari Alexandr în automobil. Apoi, Buzilan Denis și Deliu Andrei s-au întors în gospodărie, au pătruns în casă, de unde pe ascuns au sustras un televizor de model „Samsung” la prețul de 18900 lei, un palton de culoare albastră închisă pentru dame la prețul de 2800 lei, o valiză de culoare roz la prețul de 950 lei, o scurtă de culoare neagră la prețul de 1023 lei, un trenchi de culoare neagră la prețul de 2205 lei, un set de cratițe la prețul de 6300 lei, un ceas la prețul de 630 lei, un portmoneu din piele de culoare neagră la prețul de 346 lei, o pereche de sandale de culoare albă la prețul de 1500 lei, o blană de vulpe la prețul de 500 lei, un costum sportiv de culoare neagră cu roz la prețul de 1417 lei, după ce cu toate lucrurile sustras și cu ajutorul lui Dogotari Sergiu le-au dus în automobilul lui Dogotari Alexandr, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 47360 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri procurorul, avocații I.Gumeniuc, V.Bucatca în numele inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari și inculpatul D.Buzilan, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Buzilan Denis* în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal a-i aplica pedeapsa definitivă de 13 ani închisoare, în penitenciar de tip închis;

- *Deliu Andrei* în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în baza art.84 Cod penal a-i aplica pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, în penitenciar de tip închis;

- *Dogotari Alexandr și Dogotari Sergiu* în baza art.186 alin.(4) Cod penal la câte 5 ani și 6 luni închisoare, fiecare, în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului procurorul a invocat că instanța incorect a exclus din învinuire furtul bunurilor indicate de către partea vătămată în sumă totală de 37738 lei, deoarece acuzarea a prezentat probe pertinente, concludente și admisibile, care confirmă incontestabil faptul că inculpații au săvârșit furtul bunurilor date, cauzând părții vătămate un prejudiciu în proporții mari, astfel că neîntemeiat a recalificat acțiunile acestora din art.186 alin.(4) în cele ale art.186 alin.(2) Cod penal; instanța a pus la baza sentinței doar declarațiile

inculpaților D.Buzilan și A.Deliu, care au recunoscut faptul sustragerii, însă au invocat că nu au sustras toate bunurile indicate de partea vătămată, astfel că, nerecunoașterea vinovăției de către aceștia este o modalitate de a evita răspunderea penală; instanța nu a luat în considerație probele acumulate, care incontestabil demonstrează vinovăția acestora în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal; la stabilirea termenului pedepsei inculpaților D.Buzilan și A.Deliu instanța nu a ținut cont de faptul că aceștia se caracterizează negativ, au comis infracțiunea în stare de ebrietate, fiind anterior condamnați, fapt care determină personalitatea negativă a acestora; pedeapsa aplicată inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari este una prea blândă, la numirea căreia instanța nu a luat în considerație prevederile art.75 Cod penal, gravitatea infracțiunii săvârșite de către inculpați, că aceștia nu au recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate, persona acestora, precum și posibilitatea pedepsei aplicate de a influența asupra corijării și reeducării lor;

- avocații I.Gumeniuc și V.Bucatca în numele inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că inculpații nu au avut intenția de a sustrage careva bunuri, permanent declarând atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată că nu și-au dat seama că au participat la săvârșirea unui furt și erau încrezuți că l-au ajutat pe D.Buzilan să-și i-a lucrurile de la fostul lui loc de muncă; partea acuzării nu a prezentat probe certe ce ar demonstra intenția acestora de a sustrage bunurile părții vătămate; declarațiile inculpaților D.Buzilan și A.Deliu urmau a fi apreciate critic; probele indicate de către instanță, și anume procesele-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și examinare a obiectelor, nu dovedesc direct sau indirect vinovăția inculpaților și scopul de cupiditate, deoarece lipsește un semn obligatoriu constitutiv al infracțiunii incriminate - scopul de profit, totodată lipsește și un element indispensabil al infracțiunii - latura subiectivă și cea obiectivă a infracțiunii de sustragere; partea vătămată nu a putut demonstra valoarea bunurilor sustrate, nu au fost prezentate bonuri de plată, nu a fost efectuată expertiză merceologică a bunurilor, astfel că a fost încălcat art.8 Cod de procedură penală, pe motiv că vinovăția persoanei nu poate fi bazată pe presupuneri, iar orice presupunere se interpretează în favoarea inculpatului;

- inculpatul D.Buzilan, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, pe motiv că a recunoscut vina de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal, se căiește sincer de cele întîmplate, fiind de acord parțial cu sentința și nu este de acord cu faptul că a săvârșit infracțiunea în stare de recidivă periculoasă, deoarece pînă la aceasta a fost condamnat doar o singură dată la închisoare, astfel că pedeapsa aplicată este una prea aspră luînd în considerație că are un copil minor, mama este pensionară și este foarte bolnavă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile avocaților I.Gumeniuc, V.Bucatca în numele inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari, a inculpatului D.Buzilan, și admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- *Buzilan Denis* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 8 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 11 ani închisoare, în penitenciar de tip închis;

- *Deliu Andrei* a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(4) Cod penal la 7 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 10 ani închisoare, în penitenciar de tip închis;

- *Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr* au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.186 alin.(4) Cod penal la cîte 5 ani închisoare fiecare, iar conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de cîte 3 ani, pentru fiecare. În rest dispozițiile sentinței sau menținut.

Instanța de apel a constatat că, Buzilan Denis, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Deliu Andrei, Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, împărțind rolurile între ei, la 09 decembrie 2011, pe timp de noapte, s-au deplasat cu automobilul de model „Wolkswagen Golf”, cu n/î CT AI 726, la volanul căruia se afla Dogotari Alexandr, ajungând la casa cet. Buga Dina din s. Cojușna, r-nul Strășeni, Dogotari Alexandr a rămas lângă automobil pentru a supraveghea locul, iar Buzilan Denis, Deliu Andrei și Dogotari Sergiu au pătruns în gospodărie, de unde au sustras pe ascuns din beci o pompă pentru irigare la prețul de 5907 lei, apoi au pătruns în casă de unde au sustras un televizor de model „Samsung” la prețul de 18900 lei, un palton de culoare albastră închis pentru dame la prețul de 2800 lei, un palton de culoare neagră pentru dame la prețul de 5040 lei, un aparat de masaj de model „Ingratop” la prețul de 3000 lei, o icoană la prețul de 6300 lei, o valiză de culoare roz la prețul de 950 lei, o scurtă de culoare neagră la prețul de 1023 lei, un trenchi de culoare neagră la prețul de 2205 lei, un set de cratițe la prețul de 6300 lei, un ceas la prețul de 630 lei, un portmoneu din piele de culoare neagră la prețul 346 lei, o pereche de sandale de culoare albă la prețul de 1500 lei, un perforator de model „Bosh” la prețul de 5512 lei, o blană de vulpe la prețul de 500 lei, un costum sportiv de culoare neagră cu roz la prețul de 1417 lei, o fustă de culoare alb cu roz la prețul de 350 lei, un chipiu de culoare albă la prețul de 180 lei, produse cosmetice în sumă de 5150 lei, un set de albituri la prețul de 708 lei, lenjerie de corp la prețul de 8505 lei, bani în sumă de 500 euro echivalentul a 8505 lei, care se aflau în cutia de la televizor, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții mari, în sumă totală de 85098 lei.

În motivarea soluției date, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal este cert dovedită prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, cercetate și verificate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, și anume declarațiile însăși ale inculpaților, a părții vătămate D.Buga, a martorilor S.Novac, I.Ghițu, I.Babaian și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului - a gospodăriei cet.D.Buga de unde au fost sustrate bunurile, de ridicare de la cet.O.Deliu, I.Babaian, I.Ghițu, D.Munteanu, A.Pancenco, C.Popescu a bunurilor sustrate de la partea vătămată și de examinare a acestora din 24.12.2011, 23.12.2011, 26.12.2011 și 06.02.2012.

Instanța de apel a menționat că prima instanță eronat a exclus din învinuire bunurile în sumă de 37738 lei, punând la baza recalificării acțiunilor inculpaților din prevederile art.186 alin.(4) în cele ale art.186 alin.(2) Cod penal declarațiile acestora, care au recunoscut doar bunurile care au fost indicate în sentință în sumă de 47360 lei, deoarece partea vătămată a depus mărturii sub jurământ, unde a indicat că toate bunurile au fost sustrate de către inculpați și nu de către alte persoane, valoarea reală a bunurilor fiind de 85098 lei, astfel că declarațiile inculpaților au fost apreciate critic, deoarece aceștia au dat depoziții în favoarea lor pentru a evita răspunderea penală.

De asemenea, instanța de apel a respins argumentele avocaților cu privire la nevinovăția inculpaților A.Dogotari și S.Dogotari, deoarece prin probele sus indicate s-a confirmat cu certitudine complicitatea acestora la comiterea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a respins și argumentul inculpatului D.Buzilan cu privire la aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece a comis o infracțiune gravă, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni intenționate și din nou a comis o infracțiune cu intenție.

Instanța de apel a conchis că, la aplicarea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75, 76 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, precum și de condițiile de viață ale familiei lor, considerînd că corijarea și reeducarea inculpaților poate avea loc doar prin aplicarea acestora a pedepsei închisorii, în condițiile izolării de societatea lui D.Buzilan și A.Deliu, iar pedeapsa aplicată inculpaților A.Dogotari și S.Dogotari urmează a fi suspendată condiționat, considerînd că o astfel de pedeapsă va fi corectă, echitabilă și proporțională faptelor comise de ei, deoarece aceștia anterior nu au fost judecați, astfel că corijarea și reeducarea lor poate avea loc fără izolarea lor de societate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul, avocatul V.Sîrbu în numele inculpatului D.Buzilan și inculpații D.Buzilan și A.Deliu, care solicită:

- procurorul, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei inculpaților A.Dogotari și S.Dogotari și pronunțarea unei noi hotărîri cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal, pe motiv că instanța la stabilirea pedepsei acestora nu a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, nu a luat în considerație circumstanțele comiterii infracțiunii în urma cărora părții vătămate i-a fost cauzată o pagubă materială în proporții mari, astfel că aplicarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale;

- avocatul V.Sîrbu în numele inculpatului D.Buzilan și inculpatul, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel incorect a condamnat inculpații în baza art.186 alin.(4) Cod penal, deoarece lipsesc probe certe ce ar demonstra vina acestuia de comiterea infracțiunii incriminate; instanța și-a bazat concluziile doar pe declarațiile părții vătămate, care inițial a indicat sustragerea bunurilor în sumă de 49219 lei, iar ulterior a indicat că au mai fost sustrate careva bunuri, indicînd suma totală de 85098 lei, însă instanța urma să aprecieze critic aceste declarații, deoarece nu au fost prezentate probe certe ce ar demonstra valoarea bunurilor sustrate; instanța de apel a comis o eroare de drept care a dus la adoptarea unei hotărîri ilegale privind condamnarea inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal; prima instanță reieșind din probele prezentate corect a concluzionat că în acțiunile inculpatului D.Buzilan persistă elementele componenței infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) Cod penal; infracțiunea nu a fost comisă în stare de recidivă periculoasă;

- inculpatul A.Deliu, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penal, casarea deciziei și menținerea sentinței, pe motiv că partea vătămată nu a prezentat probe ce ar demonstra valoarea bunurilor sustrate, astfel că sentința este una legală și întemeiată.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu privire la recursul procurorului.

Potrivit textului recursului, procurorul a invocat ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt

stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui A.Dogotari și S.Dogotari în baza art.186 alin.(4) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la numirea pedepsei închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei, aplicată în privința acestora.

Colegiul penal consideră neîntemeiat motivul recurentului, precum că instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit i-a aplicat inculpaților A.Dogotari și S.Dogotari cîte 5 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de cîte 3 ani, fiecăruia.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultînd textul deciziei instanței de apel, Colegiul reține că instanța a ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpaților, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestora și corect au concluzionat că corijarea și reeducarea inculpaților A.Dogotari și S.Dogotari este posibilă fără izolarea lor de societate, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă.

Colegiul atestă că, sancțiunea legii penale în baza căreia inculpații au fost recunoscuți vinovați, prevede pedeapsa închisorii de la 5 la 10 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție, ținînd seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că la aplicarea pedepsei ținute cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari, că aceștia au recunoscut parțial vina, sau căit de cele comise, anterior nu au fost condamnați. Astfel, instanța a conchis că corectarea și reeducarea inculpaților poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, fiind stabilită în termen de 5 ani.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpaților S.Dogotari și A.Dogotari au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 5 ani stabilite acestora, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvîrșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizînd materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpaților cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal în limita sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestora și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Astfel, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată inculpaților este individualizată conform prevederilor legale, iar afirmația autorului recursului, precum că instanța de apel nu și-a argumentat soluția în această parte, nu poate fi reținută, deoarece decizia este bine argumentată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Cu privire la recursul avocatului V.Sîrbu în numele inculpatului D.Buzilan și a inculpaților D.Buzilan și A.Deliu.

Potrivit textelor recursurilor, recurenții invocă ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești prevederile art.427 alin.(1) pct.8), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

Colegiul penal reține că sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Totodată, Colegiul constată că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților D.Buzilan și A.Deliu în baza art.186 alin.(4) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrii instanței de apel, și anume declarațiile declarațiile însăși ale inculpaților, a părții vătămate D.Buga, a martorilor S.Novac, I.Ghițu, I.Babaian și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului - a gospodăriei cet.D.Buga de unde au fost sustrate bunurile, de ridicare de la cet.O.Deliu, I.Babaian, I.Ghițu, D.Munteanu, A.Pancenco, C.Popescu a bunurilor sustrate de la partea vătămată și de examinare a acestora din 24.12.2011, 23.12.2011, 26.12.2011 și 06.02.2012 care, luate în ansamblu, nu trezesc careva dubii și dovedesc vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, sînt neîntemeiate argumentele invocate de recurenți, precum că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate D.Buga, care nu a confirmat nici printr-o probă prețul real a bunurilor sustrate, din care motiv declarațiile acesteia urmau a fi apreciate critic, deoarece asupra acestor argumente instanța de apel s-a pronunțat destul de motivat și detaliat, nefiind necesară reluarea ori completarea argumentelor deja expuse în decizia recurată.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, casînd sentința, prin care acțiunile inculpaților au fost reîncadrate în baza art.186 alin.(2) Cod penal, just a ajuns la o astfel de concluzie și corect a reținut că acțiunile inculpaților urmează a fi încadrate în prevederile art.186 alin.(4) Cod penal, deoarece conform materialelor cauzei și probelor prezentate, cert s-a constatat că inculpații au sustras bunuri materiale de la partea vătămată în valoare de 85098 lei, ceea ce potrivit art.126 Cod penal, constituie proporții mari, dar nu în valoare de 47360 lei, precum a reținut prima instanță.

Totodată, Colegiul penal consideră neîntemeiat argumentul apărării, precum că partea vătămată nu a prezentat probe ce ar demonstra valoarea bunurilor sustrate și că anume inculpații au sustras toate lucrurile indicate de ea, deoarece la faza urmăririi penale și în

instanțele de judecată aceasta a declarat că i-au fost sustrate bunuri în sumă totală de 85098 lei, confirmând că aceste bunuri au fost sustrate anume de inculpați și nu de către alte persoane. Faptul că anume inculpații au sustras bunurile părții vătămate este confirmat prin procesele-verbale de ridicare din 23.12.2011, 24.12.2011, 26.12.2011 de la O.Deliu, I.Babaian, I.Ghițu, D.Munteanu, A.Pancenco și C.Popescu a bunurilor sustrate și prin declarațiile însăși ale inculpaților, care au indicat că o parte din bunuri le-au realizat.

Referitor la dezacordul părții apărării cu valoarea bunurilor sustrate, se constată că atât inculpații, cât și avocații lor, pe parcursul efectuării urmăririi penale, cât și în instanțele de judecată nu au contestat valoarea acestora în conformitate cu prevederile legii.

Nu poate fi reținut nici argumentul părții apărării, precum că lipsește careva expertiză merceologică ce ar confirma valoarea bunurilor sustrate. În acest sens se atestă că, instanțele de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prevăzute de normele procedurii penale, pentru administrarea probelor necesare, dar nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării, astfel, instanțele în lipsa cererii privind numirea unei expertize merceologice nu era în drept a o numi din oficiu, luând în considerație prevederile art.24, 26 Cod de procedură penală.

Colegiul penal atestă că, nerecunoașterea vinovăției de către inculpați în comiterea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea lor, de vreme ce în cauză au fost prezentate probe certe ce confirmă faptul sustragerii de către inculpați a bunurilor părții vătămate în proporții mari.

În același timp, Colegiul constată că instanțele de judecată greșit au reținut în sarcina inculpatului D.Buzilan recidiva periculoasă, pe motiv că acesta, fiind condamnat prin sentința Judecătorei Soroca din 17.02.2012, a comis infracțiunea dată în stare de recidivă simplă neavând antecedentul penal stins, însă această eroare nu influențează asupra mărimii pedepsei stabilite inculpatului, deoarece acestuia i-a fost aplicată pedeapsa în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia dînsul a fost recunoscut vinovat.

Recurenții mai invocă ca temei de anulare a deciziei și pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că motivul invocat de recurenți nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a făcut o altă încadrare juridică decît cea în baza căreia inculpații au fost puși sub învinuire.

Concomitent, Colegiul penal reține că, argumentele expuse de recurenți în recursurile înaintate au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeurile de fapt și de drept, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Analizînd materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acesteia.

Pedeapsa este stabilită inculpaților D.Buzilan și A.Deliu cu respectarea prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia au fost declarați vinovați, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, care se atribuie la categoria celor grave, persoana acestora și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sînt vădit neîntemeiate.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare

declarate de procuror, avocatul V.Sîrbu în numele inculpatului D.Buzilan și inculpații D.Buzilan și A.Deliu, fiind vădit neîntemeiate.

7.În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Gavriliță Vitalie, avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatului Buzilan Denis și inculpații Buzilan Denis și Deliu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2015 în cauza penală în privința lui Buzilan Denis, Deliu Andrei, Dogotari Sergiu și Dogotari Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 24 februarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu